

Grad om Pighvarerne (Slethvarerne fanges der grumme saa af). En Pighvarre paa f. Ex. 5—6" Længde er saa nærende, at et Menneſte neppe behøver mere end 2 à 3 af dem til et Maaltid; og hvorfør forbyde at tage en saa god og fin Fiſk, naar da den, ialfald her paa Kyſten, rent undtagelsesviis fanges i fuldt udviklet Tilſtand? Navnlig i Badetiden bliver Pighvarrefiſkeriet ganſke indbringende, naar det begunſtiges af Veirliget; forbydes Vaadfiſkeriet, vil en Pighvarre neppe være til at opdrive her. Hvad det her beſtrevne Kyſtifiſkeri til Slutning angaar, da kunne vi ikke tilbageholde den Bemærkning, at det, ſaavidt bekendt, ikke drives ret mange andre Steder paa Veſtkyſten af Sjælland end her paa Den, og da det, der fiſkes her, maa være aldeles uden Betydning for Fiſkebeſtanden i hele det ſtore Beſterhan, ſynes det urimeligt at baandlægge ved Lov en Induſtri, der har meget ſtor Betydning for en lille Ø ſom vor, hvis vigtigſte Indtægtskilber, ſom anført, paa Grund af Lidsforholdene ere i Tilbagegang. I ſenhold til det her Udviklede anmode vi ærbødigſt det ærede Udvalg om at virke hen til, at den eventuelle Lov om Fiſkeriet i Danmark ikke kommer til at indholde Beſtemmelſer, der forbyde eller lægge hæmmende Baand paa det foran beſtrevne Vaadfiſkeri her fra Kyſten.

2. Gaardfiſkeriet er alene bafeeret paa Rødspætter, der i Fængdialekten benevnes „Lødfkuld“ („Skuld“, tydſk: „Scholle“, er her Navnet for Flynnder). Her i Sognet ſættes de ſaakaldte „Skuldgaarde“ paa Vigens flade Kyſttrækninger; Fiſken kommer ind i „Gaarden“ med den indgaaende Strøm og bliver tilbage i denne og kan tages ud, naar Vigen ved Lavlande lægges tør. Vaade Foraar og Efteraar, men navnlig i den ſidſtnevnte Del af Aaret, fanges der endel Rødspætter i de herværende 12 „Gaarde“, hvis Maſter ere noget mindre end Vaadets (ca. 72" i Omkreds); denne Induſtri bidrager i væſentlig Grad til at forſyne Sognet med billige Rødspætter, hvis Størrelſe vel omtrent er den ſamme ſom deres, der fanges i Vaad: nogle ſaa 4", de fleſte 6—8" lange og derover; hvad der er ſagt om Vaadfiſkeriets Betydning for Sognet, gjælder derfor ogsaa om Gaardfiſkeriet.

3. Slettefiſkeriet — Sletten hedder paa Fængmaalet „Bakfkuld“ — er en forholdsvis ſtor Induſtri her i Kommunen, men er indſkrænket til at drives et Par Maaneder om Efteraaret. Paa denne Aarſtid ſer man undertiden 40—50 Vaade og Pramme ligge her inde i Lødene af deres Anker, og i hver Vaad ſidder en Mand med ſit Logger for at fange den meget efterſpurgte lille Flynnder; er han heldig, fanger han for en halv Snees Kroner Fiſk om Dagen, hvilket bliver en god Indtægt for de mange Skibsmænder og Søfolk, der ere uden Erhverv, og Udgangen til at drive dette Fiſkeri er ſaa let; en Pram er let at faae, og et Logger er ikke noget koſtbart Apparat. Loggeret er et Fiſkenet i Poſeform, hvis aabne Ende er befeſtet til en cirkelformig Færning med omtrent 1 Mens Ivermaal. Ivers over Ringen er befeſtet to Snore ſom to paa hinanden lodrette Diametre, og i Nærheden af diſſes Skjæringspunkt er Agnet anbragt. Et tykkere Reb til at hale Loggeret op med er befeſtet ſaaledes, at Ringen under Optrækket bevarer en nogenlunde horiſontal Stilling i Vandet. Naar Bakfkuldfiſkeren har ſit Logger i Orden, firer han det langſomt ned paa Havbunden, hvor da Ringen kommer til at hvile paa det fladt ſammenſolbede Net. Efter kort Lids Forløb haler han Loggeret op ſaa hurtig han kan, hvorved bevirkes, at de Sletter, der ſidde og gnave paa Agnet, dumpe ned i Poſen, og paa Grund af dens ſtarke opadgaaende Bevægelse ikke faae Tid til at undſlippe. Meget ſaa Sletter piſjes ferſte; de fleſte ſaltes og røges, og om Efteraaret ſer man i et heldigt Fiſkeaar ſtore Mængder af dem hængende ud paa Fiſkernes Huſe til Tørring efter Saltning. Det er os ikke bekendt, at Sletten andre Steder paa Veſtkyſten af Sjælland Nord for Graaby er Gjenſtand for et ſæregent Fiſkeri; her ſkattes den baade af ſelve Fængboerne og af mange Fremmede, der have opholdt ſig her i længere Tid, ſom ingen anden Fiſk. Den nydes riſtet til Smørrebrød og er en ren Delikateſe, naar den er godt behandlet. — I Lovforſlaget er Minimum for den Slette, der maa ſælges, ſat til 6", hvilket efter vor Erfaring er alſfor urimelig høit, idet man ſjældent her ſer dem over denne Størrelſe. En Slette paa 3—4" er meget kjødrig og færdeles velſmagende og overgaar i ſidſtnevnte Egenſkab langt de Sletter, der maale 6" og derover, og naar Lovforſlaget tillader, at der fiſkes og ſælges Hummer paa 8" og Krebs paa 3", der dog viſnok langſra kunne ſiges at være fuldt udviklede Dyr, er dette formentlig kun ſtet af Henſyn til, at de allerede i den Størrelſe have betydelig Værdi ſom Fødeemne for Menneſter. Af ſamme Henſyn bør efter vor Formening Minimum for Sletten være 3". — Hvad Slettefiſkeriet iøvrigt angaar, da ſer det ofte, at Veirliget lægger Hindringer iveien derfor, ſaa at der hyppig af den Grund bliver en ringe Aarſfangſt; men er Veiret gunſtigt, fanges der forholdsvis mange; men uagtet Sletten i mange Aar har været ſtarkt efterſtræbt, ſpores dog ikke i fjernſte Maade nogen Aftagen i dens Forekomſt i vore indre Løb. Paa Havet fanges vel ganſke ſaa af dem, men forvørigt kan man med Sandhed ſige, at de Sletter, der ikke tages herinde i Løbene, komme ikke Menneſtene tilgode. — Derfor bede vi det ærede Udvalg om at virke hen til, at der